

УДК 353.2:362.7:34.02

DOI <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.2.6>

Тетяна ГОРДЕЄВА

кандидат педагогічних наук, старша викладачка кафедри освітнього менеджменту, артменеджменту та соціальної роботи, Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького, бульв. Шевченка, 81, м. Черкаси, Україна, 18000

ORCID: 0000-0002-4586-4510

Анна ЗІНЧЕНКО

головний спеціаліст відділу обслуговування громадян № 1 (сервісного центру) управління обслуговування громадян, Головне управління Пенсійного фонду України в Черкаській області, вул. Смілянська, 23, м. Черкаси, Україна, 18000

Бібліографічний опис статті: Гордеєва, Т., Зінченко, А. (2025). Моніторинг соціального партнерства установ соціальної сфери у підтримці сімей, які опинилися у складних життєвих обставинах. *Ввічливість. Humanitas*, 2, 38–46, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.2.6>

МОНІТОРИНГ СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРСТВА УСТАНОВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ У ПІДТРИМЦІ СІМЕЙ, ЯКІ ОПИНИЛИСЯ У СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ ОБСТАВИНАХ

Моніторинг соціального партнерства установ соціальної сфери у підтримці сімей, які опинилися у складних життєвих обставинах (СЖО), є важливою складовою для оцінки ефективності надання допомоги, оптимізації міжвідомчої взаємодії та забезпечення комплексного задоволення потреб цієї категорії сімей. З огляду на зростаючу кількість сімей СЖО в Україні, що постраждали від війни, безробіття та інших соціальних криз, зростає потреба у налагодженні ефективного соціального партнерства між державними та недержавними установами. Проблематика моніторингу соціального партнерства стала актуальною для науковців, адже важливими є не лише координація дій між різними установами, але й постійний контроль за результатами їхньої взаємодії.

Аналіз партнерських відносин у Черкаському регіоні показав важливість створення ефективних механізмів моніторингу для підвищення якості допомоги та координації між установами. Дослідження літератури показує значущість застосування різноманітних інструментів моніторингу, зокрема адаптованої моделі Canvas, для оцінки результативності соціального партнерства. Проблематика моніторингу соціального партнерства в соціальній сфері знаходить своє відображення у працях провідних дослідників, таких як І. Моцна, Т. Ганзюк, В. Шинкарук та інших. Вони підкреслюють важливість створення чітких критеріїв оцінки ефективності партнерства та забезпечення сталості взаємодії між учасниками.

Метою дослідження є вивчення особливостей моніторингу соціального партнерства у підтримці сімей СЖО з урахуванням специфіки місцевих потреб. Дослідження зосереджене на оптимізації соціального партнерства, що включає координацію дій державних і громадських інститутів, та створення умов для належного моніторингу результативності допомоги. Важливим аспектом є розробка системи критеріїв для оцінки ефективності партнерських взаємодій та забезпечення прозорості у процесі надання соціальних послуг.

Ключові слова: моніторинг, соціальне партнерство, сім'ї в складних життєвих обставинах, бізнес-моделі у соціальній сфері, оптимізація соціального партнерства.

Tetiana HORDIEIEVA

Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer at the Department of Educational Management, Art Management, and Social Work, Bohdan Khmelnytsky National University of Cherkasy, 81 Shevchenko Blvd., Cherkasy, Ukraine, 18000

ORCID: 0000-0002-4586-4510

Anna ZINCHENKO

Chief Specialist of the Citizens' Service Department No. 1 (Service Center), Citizens' Service Department, Main Directorate of the Pension Fund of Ukraine in the Cherkasy region, 23 Smilyanska str., Cherkasy, Ukraine, 18000

To cite this article: Hordieieva, T., Zinchenko, A. (2025). Monitorynh sotsialnoho partnerstva ustanov sotsialnoi sfery u pidtrymtsi simei, yaki opynylysia u skladnykh zhyttievykh obstavynakh [Monitoring social partnership of social institutions in supporting families in difficult life circumstances]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 2, 38–46, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.2.6>

MONITORING SOCIAL PARTNERSHIP OF SOCIAL INSTITUTIONS IN SUPPORTING FAMILIES IN DIFFICULT LIFE CIRCUMSTANCES

Monitoring social partnership of social institutions in supporting families in difficult life circumstances (SLC) is an important component for assessing the efficiency of assistance, optimizing inter-institutional cooperation, and ensuring comprehensive meeting the needs of this category of families. Given the raising number of families in SLCs in Ukraine affected by the war, unemployment, and other social crises, there is an increasing need for effective social partnership between governmental and non-governmental institutions. The issue of monitoring social partnership has become relevant for researchers, as the coordination of actions between different institutions and the continuous control over the results of their interaction are pressing.

An analysis of partnership relations in the Cherkasy region has highlighted the importance of developing effective monitoring mechanisms to improve the quality of assistance and coordination among institutions. Source review emphasizes the significance of applying various monitoring tools, including the adapted Canvas model, to evaluate the efficiency of social partnership. The problem of monitoring social partnership in the social sector is reflected in the works of prominent researchers such as I. Motzna, T. Hanzuk, V. Shinkaruk, and others. They offer the importance of establishing clear criteria for evaluating the efficiency of partnerships and ensuring the sustainability of interactions among participants.

The aim of this study is to examine the features of monitoring social partnership in supporting families in SLCs, taking into account the specifics of local needs. The study focuses on optimizing social partnership, which includes coordinating the actions of state and public institutions and creating conditions for proper monitoring of assistance effectiveness. An important aspect is the development of a system of criteria for evaluating the efficiency of partnership interactions and ensuring transparency in the process of providing social services.

Key words: monitoring, social partnership, families in difficult life circumstances, business models in the social sector, optimization of social partnership.

Вступ. Моніторинг соціального партнерства установ соціальної сфери у підтримці сімей, які опинилися у складних життєвих обставинах (СЖО), є актуальним та важливим для оцінки ефективності надання допомоги, оптимізації міжвідомчої взаємодії та забезпечення комплексного задоволення потреб цієї категорії сімей.

Зростання актуальності питання соціального партнерства тісно пов'язане з війною в Україні. Збільшення кількості внутрішньо переміщених сімей, значний рівень безробіття, зростання випадків домашнього насильства потребують пошуку додаткових ресурсів для підтримки сімей СЖО. Таку підтримку готові надавати як державні, так і недержавні установи соціальної сфери. Проте, особливої уваги у процесі цієї взаємодії потребує створення системи моніторингу соціального партнерства.

Моніторинг соціального партнерства дозволяє оцінювати результативність взаємодії, виявляти недоліки, підвищувати якість допомоги, оптимізувати ресурси, запобігати кризам та формувати довгострокові стратегії підтримки сімей СЖО. Відсутність моніторингу та оцінки партнерської взаємодії підвищує ризик дублю-

вання послуг, недостатньої допомоги та втрати важливих ресурсів, що негативно впливає на підтримку сімей СЖО.

Під час аналізу партнерської взаємодії у сфері соціальних послуг в Черкаському регіоні (зокрема в Червонослобідській та Бобринській територіальних громадах) було виявлено кілька значущих тенденцій, які підтверджують важливість координації різних установ для успішного надання соціальних послуг. Ці громади стали показовими прикладами розвитку соціального партнерства, зокрема у контексті соціальної підтримки населення в СЖО.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика моніторингу соціального партнерства у підтримці сімей, що перебувають у складних життєвих обставинах (СЖО), поступово набуває актуальності в сучасній науковій дискусії. У фокусі науковців опиняються концептуальні засади міжсекторальної взаємодії, роль стейкхолдерів, інструменти оцінювання ефективності партнерських зв'язків та шляхи забезпечення їхньої сталої дії.

Особливу увагу в сучасних дослідженнях приділено необхідності впровадження систем-

ного моніторингу у сфері партнерських взаємодій як інструменту забезпечення якості та результативності спільних дій. У працях, присвячених соціальному партнерству в освітньому секторі, обґрунтовується важливість використання зворотного зв'язку та оцінювання ефективності взаємодії зі стейкхолдерами як ключових складових моніторингової діяльності. Досвід, представлений у дослідженнях (Ганзюк, 2020; Денисенко, 2021; Корнешук, 2021; Піскурська, 2020), демонструє можливості адаптації подібних підходів до соціальної сфери – зокрема, щодо оцінювання результативності партнерських дій у підтримці сімей СЖО. Визначальним є акцент на розробці якісних та кількісних індикаторів ефективності, які відображають не лише досягнуті результати, а й рівень взаємодії між суб'єктами соціального партнерства, їхню здатність до координації, гнучкості та довготривалого впливу.

На особливу увагу заслуговують підходи, що розглядають соціальне партнерство як динамічну систему, в якій важливо не лише забезпечити функціонування, а й відстежувати зміни, ризики нестабільності, коливання залученості учасників. І. Моцна аргументує необхідність моніторингу динаміки участі партнерів, підкреслюючи її вплив на результативність допомоги вразливим категоріям населення.

Цінними для соціальної роботи є дослідження, що пропонують стандартизовані підходи до взаємодії з партнерами. Зокрема, застосування стейкхолдерських стандартів (як-от AA1000SES) (Пахорова, Розказова, 2021), відкриває можливості для оцінки впливу, прозорості та інклюзивності партнерських дій. Крім того, підходи (С. Фурдуй, 2019) до фандрейзингової діяльності як одного з індикаторів ефективної взаємодії можуть бути використані для оцінки залучення ресурсів у підтримку сімей у СЖО.

Особливе значення має навчальний посібник В. Шинкарука та співавторів, у якому систематизовано підходи до моніторингу та оцінки ефективності соціальної роботи (Шинкарук, 2021). У ньому детально розглядаються методи збору, аналізу й інтерпретації даних, а також критерії, за якими можна оцінити внесок партнерських структур у досягнення соціальних результатів. Це дозволяє використовувати їх як методологічну основу для побудови комплексної системи моніторингу партнерства у роботі з сім'ями СЖО.

сної системи моніторингу партнерства у роботі з сім'ями СЖО.

Отже, наявна сукупність досліджень демонструє поступове формування наукового підґрунтя для розбудови системи моніторингу соціального партнерства у сфері підтримки вразливих сімей. Попри те, що значна частина публікацій має опосередкований зв'язок із темою, вони надають концептуальні орієнтири, інструментальні підходи та практичні рішення, які можуть бути адаптовані для соціальної сфери.

Мета дослідження. Метою дослідження є аналіз особливостей моніторингу соціального партнерства у підтримці сімей СЖО.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасна соціальна політика в Україні дедалі більше фокусується на підтримці осіб і сімей СЖО. Це обумовлено глибокими соціальними, психологічними та економічними наслідками війни. Як відзначають дослідники І. Пеша та Ж. Петрочко, ефективну підтримку таких сімей неможливо реалізувати без впровадження технології соціального партнерства, що передбачає об'єднання ресурсів державного та громадського секторів (Пеша, Петрочко, 2000). Проте, актуалізується потреба в ефективній інтеграції різноманітних ресурсів та зусиль для підтримки сімей СЖО. З цією метою доцільно впроваджувати систему моніторингу соціального партнерства. Моніторинг соціального партнерства створює умови для системного відстеження та оцінки координації дій між державними та недержавними інститутами, що, у свою чергу, сприяє підвищенню ефективності наданої допомоги. Ключовим моментом є не лише забезпечення доступу до всіх необхідних ресурсів – від фінансової підтримки до психологічної та правової допомоги, але й наявність чіткої системи для моніторингу та оцінки, яка дасть змогу виявити прогалини в роботі партнерів. Моніторинг не лише дає змогу оцінити рівень взаємодії між установами, а й своєчасно коригувати стратегії співпраці, що підвищує загальну якість соціальної допомоги для вразливих груп населення. Впровадження таких механізмів моніторингу є важливим етапом на шляху до сталого розвитку соціальної сфери та покращення якості надання соціальних послуг сім'ям СЖО.

В умовах зростання навантаження на систему соціального захисту особливого значення набуває впровадження механізмів моніторингу соціального партнерства. Можливими підходами є залучення незалежних експертів або створення проміжних структур (координаційних рад, робочих груп), які представляють колективні інтереси учасників партнерства (Капустін, 2020). Обидва підходи мають свої переваги та обмеження (табл. 1).

Зазначимо, що оптимальним підходом є комбіноване використання обох варіантів: залучення незалежних експертів для стратегічного аналізу та оцінки ефективності у довгостроковій перспективі, а також використання проміжних структур для оперативного моніторингу та вирішення поточних питань. Варто акцентувати увагу, що важливою умовою здійснення моніторингу соціального партнерства установ соціальної сфери є розробка чітких критеріїв оцінки та механізмів обміну інформацією між незалежними експертами та проміжними структурами.

У контексті дослідження моніторингу соціального партнерства в соціальній сфері доцільним видається використання адаптованої моделі Canvas (Канвас), яка дозволяє структуровано аналізувати ключові компоненти взаємодії між суб'єктами соціальної підтримки (табл. 2). Ця модель, розроблена спочатку для

бізнес-аналізу, довела свою ефективність також у публічному управлінні.

Таким чином, у контексті соціального партнерства у підтримці сімей СЖО, модель Canvas дозволяє систематизувати ключові складові партнерства та забезпечити уніфікований підхід до його моніторингу. Основними партнерами виступають державні та комунальні установи соціальної сфери, заклади освіти, правоохоронні органи, а також громадські організації та благодійні фонди, які функціонують у межах надання соціально-психологічних, гуманітарних та правових послуг. Основні процеси соціального партнерства охоплюють консультування, психологічну підтримку, соціальний супровід, надання матеріальної допомоги та реалізацію освітніх заходів. Пропонована цінність соціального партнерства полягає у підвищенні якості життя сімей СЖО, забезпеченні індивідуалізованого підходу, адаптації до кризових умов та сприянні соціальній інтеграції. Взаємодія з клієнтами здійснюється через особисті та дистанційні канали, що підвищує доступність послуг. Основними ресурсами взаємодії є кадровий потенціал, матеріально-технічна база, фінансування з бюджетних, грантових та волонтерських джерел. Канали взаємодії з клієнтами та партнерами формують основу для сталого інформаційного обміну. Структура

Таблиця 1

Переваги та обмеження підходів до моніторингу соціального партнерства установ соціальної сфери

Підхід	Переваги	Недоліки
Залучення незалежних експертів	Об'єктивність та неупередженість оцінки	Висока вартість послуг
	Висока кваліфікація та досвід у моніторингу	Ризик обмеженого розуміння локального контексту (особливості кожної територіальної громади)
	Інноваційні підходи та сучасні методики	Тривалий процес збору та аналізу даних
	Незалежний контроль, що підвищує довіру до результатів	Можливий опір із боку установ соціальної сфери
Залученість проміжних структур (координаційні ради, робочі групи)	Глибоке розуміння місцевих потреб і специфіки	Ризик упередженості та уникнення критичних оцінок
	Включеність усіх партнерів у моніторинг	Конфлікт інтересів між учасниками
	Спрощена комунікація між установами	Недостатній рівень професійної підготовки учасників
	Оперативність та доступ до внутрішніх даних	Відсутність стандартизованих методик
	Менші фінансові витрати	Складність організації процесу через необхідність узгодження інтересів

**Адаптована до моніторингу соціального партнерства установ
соціальної сфери бізнес-модель Канвас**

Компонент Canvas	Зміст/Опис	Критерії оцінки	Показники (індикатори)
Ключові партнери	Центр соціальних служб, Департамент соціального захисту, ГО та БФ, правоохоронні органи, служба у справах дітей, заклади освіти	Рівень залучення партнерів	Кількість партнерів, кількість спільних заходів
Пропонована цінність	Індивідуальні консультації, тренінги, матеріальна допомога	Ефективність реалізації послуг	Кількість проведених заходів, кількість охоплених родин
	Індивідуалізований підхід, покращення якості життя, соціальні навички	Задоволеність клієнтів	Рівень задоволеності (за опитуваннями), покращення життєвих умов
Цільові групи	Сім'ї у СЖО	Охоплення цільових груп	Кількість охоплених сімей за категоріями
Основні ресурси	Фахівці, матеріальні ресурси, простір	Достатність ресурсів	Кількість фахівців, обсяг фінансування, забезпечення матеріалами, надані простори
Канали взаємодії	Онлайн-платформи, телефони, масові заходи	Інтенсивність комунікації Доступність інформації	Кількість звернень через канали, частота контактів, кількість масових заходів
Структура витрат	Зарплати, матеріальна допомога, оренда	Ефективність використання коштів	Відсоток витрат на пряму допомогу, прозорість звітності
Потоки доходів	Державне фінансування, гранти, благодійність	Стійкість фінансування	Кількість джерел фінансування, обсяг залучених коштів

витрат враховує інвестиції у фахівців, адміністративне забезпечення та розвиток сервісів, а джерела доходів визначають спроможність ініціатив бути фінансово сталими. Такий підхід дозволяє проводити системну оцінку ефективності взаємодії установ та недержавних установ та організацій соціальному супроводі родин з урахуванням локального контексту.

Canvas-модель передбачає виділення дев'яти основних блоків, кожен з яких допомагає проаналізувати критично важливі аспекти організації соціального партнерства. Серед них: ключові партнери, ключові види діяльності, ціннісні пропозиції, відносини з клієнтами, канали взаємодії, цільові клієнти, ресурси, структура витрат і джерела надходжень. У соціальному вимірі ці блоки трансформуються відповідно до специфіки діяльності установ, що взаємодіють задля підтримки сімей, СЖО.

Наприклад, під «ключовими партнерами» у даному контексті розуміються державні та комунальні заклади, громадські організації, благодійні фонди, релігійні спільноти та волонтерські ініціативи, які об'єднують зусилля для задоволення потреб конкретної

категорії клієнтів. «Пропонована цінність» – це конкретна допомога, яка надається родинам: соціальні послуги, гуманітарна підтримка, правове консультування, психологічна допомога. Через блок «канали взаємодії» доцільно аналізувати способи інформування й координації між установами: регулярні зустрічі, цифрові платформи, спільні бази даних. «Відносини з клієнтами» відображають особливості супроводу, залучення до прийняття рішень, рівень довіри.

Особливу увагу в дослідженні приділено модифікації блоку «Основні ресурси ресурси», який у класичній моделі Canvas орієнтований на матеріальні та людські активи. У випадку соціального партнерства необхідно враховувати також репутаційні, інституційні та мережеві ресурси – наприклад, наявність довіри до організації серед населення або доступ до міжнародних грантових програм. «Структура витрат» і «Потоки надходжень» у цьому випадку відображають не лише фінансові потоки, але й часові, організаційні та адміністративні зусилля, які партнери вкладають у спільну справу.

Застосування моделі Canvas дозволяє виявити слабкі ланки у взаємодії, наприклад: надмірну концентрацію ресурсів в одному секторі, дублювання функцій або відсутність системи зворотного зв'язку з клієнтами. Це, своєю чергою, створює підґрунтя для оптимізації соціального партнерства через чітке розмежування ролей, покращення координації та впровадження спільного стратегічного бачення.

Отже, запропонована адаптована модель Canvas дозволяє не лише структурувати ключові компоненти соціального партнерства, а й забезпечити моніторинг її результативності та ефективності в реальному часі. Вона створює умови для кращого розуміння ролей кожного з партнерів, зміцнення горизонтальних зв'язків між суб'єктами соціальної роботи, а також дозволяє своєчасно виявляти проблеми

у співпраці. Особливо актуально це в роботі з сім'ями СЖО, де потребується не лише одноразова допомога, а довготривалий соціальний супровід, координація зусиль та чітка стратегія підтримки на всіх етапах подолання кризової ситуації.

У рамках дослідження запропоновано апробовану структуру Canvas-моделі, адаптовану до умов Черкаського регіону, яка може слугувати інструментом як для поточного моніторингу, так і для стратегічного планування партнерської взаємодії (табл. 3).

Отже, за визначеною моделлю доцільно здійснювати оцінку ефективності співпраці між ключовими партнерами, основних процесів та результативності наданих послуг. Основними партнерами в наданні соціальної підтримки сімей СЖО є Черкаський міський (обласний)

Таблиця 3

Критерії та показники ефективності соціального партнерства установ соціальної сфери Черкаського регіону за адаптованою бізнес-моделлю Канвас

Компонент	Приклади наповнення (установи/дії)	Показники	Критерії
Основні партнери	ЧОЦСС, ЧМЦСС, служба у справах дітей, Центр надання соціальних послуг, Пенсійний фонд, ГО «Горизонт змін», «Десяте квітня», «Жіночі перспективи», «Центр гендерної та прогресивної освіти», «Горизонт змін», БФ «Небайдужі», кризовий центр «Мережка»	Кількість партнерів, наявність Меморандумів, рівень міжвідомчої участі	≥5 активних партнерів, наявність діючої угоди/меморандуму з кожним
Основні процеси	Соціальний супровід, кризове втручання, групи підтримки	Кількість наданих послуг, кількість охоплених родин, якість наданої допомоги	≥3 типи послуг, ≥30 сімей на місяць, позитивні відгуки клієнтів
Пропонована цінність	Підвищення безпеки, підтримка у кризі, соціально-психологічне відновлення, залучення до спільноти	Рівень задоволеності клієнтів, частота звернень повторно, рівень адаптації	≥80% позитивних оцінок, ≥60% повторної взаємодії, оцінка прогресу сім'ї
Цільові групи	Сім'ї у СЖО	Чітко ідентифіковані підгрупи, частка охоплених клієнтів	Охоплено ≥70% наявних цільових груп, ведення обліку
Основні ресурси	Соціальні працівники, волонтери, приміщення, техніка, гуманітарна допомога	Наявність ресурсів, їх оновлення, кількість фахівців	≥3 джерела ресурсів, ≥5 спеціалістів, стабільне функціонування
Канали взаємодії	Індивідуальні та групові консультації, чат підтримка, мобільні бригади Телефон, месенджери, особисті зустрічі, інфозустрічі, соціальні мережі	Кількість контактів, частота зустрічей, кількість каналів комунікації; Кількість активних каналів, відгуки клієнтів, ефективність інформування	≥3 форми взаємодії, ≥1 зустріч/тиждень, наявність онлайн каналу ≥3 канали, ≥70% охоплення аудиторії, швидкість реагування <24 год

Продовження таблиці 3

Структура витрат	Зарплати, оренда, транспорт, закупівлі, логістика, навчання персоналу	Прозорість витрат, оптимальність структури, відповідність меті	≤20% на адміністративні потреби, ≥50% на прямі послуги
Потоки надходжень	Бюджетні кошти, гранти (UNICEF, УФСІ), волонтерська допомога, краудфандинг	Кількість джерел, обсяг фінансування, сталість надходжень	≥3 джерела, ≥6 міс. сталого фінансування, звітність по кожному

центр соціальних служб, Департаменти соціального захисту та соціальної політики, Служба у справах дітей, неприбуткові організації та благодійні фонди (наприклад, «Центр гендерної та прогресивної освіти», «Жіночі перспективи», кризовий центр «Мережка»). Взаємодія між цими суб'єктами спрямована на надання індивідуального консультування, психологічної підтримки, організацію тренінгів соціальний супровід сімей та надання матеріальної допомоги.

Зокрема, Червонослобідська громада стала еталоном в реалізації проєктів, які об'єднують зусилля різних акторів соціальної сфери. Тут було створено безбар'єрний ХАБ для реабілітації дітей з особливими освітніми потребами. Цей проєкт став результатом співпраці між місцевими органами влади, громадськими організаціями, медичними установами та бізнесом. Протягом 2024 року ХАБ провів 42 консультаційних днів та 5 тренінгів, на яких спеціалісти різних профілів надавали допомогу родинам, що мали потребу у соціальних послугах.

Зазначимо, що у Червонослобідській ТГ було забезпечено 103 дитини безкоштовними путівками до санаторію «Сосновий бір» в рамках проєкту «Час діяти, Україно!». Це не лише покращило фізичне та психологічне здоров'я дітей, а й стало важливою соціальною підтримкою для їхніх родин, що опинилися у складних життєвих обставинах.

Бобрицька громада активно реалізує проєкти з соціальної відповідальності бізнесу. Прикладом є проєкт «Безпечні зупинки», що реалізується за підтримки МХП. У межах цього проєкту на території Бобрицької ТГ було встановлено сонячне освітлення на 18 зупинках у 5 населених пунктах, що забезпечить енергоефективність і підвищить безпеку громадян.

У рамках дослідження було проведено експертне опитування з метою виявлення ключових бар'єрів і чинників, що впливають на ефективність впровадження моніторингу соці-

ального партнерства між установами соціальної сфери Черкаського регіону. Загалом було опитано 12 експертів, серед яких – керівники центрів соціальних служб, представники громадських організацій, а також фахівці, безпосередньо залучені до практики міжсекторальної співпраці. Аналіз отриманих даних дозволив виявити низку ключових тенденцій і бар'єрів:

- Високий рівень зацікавленості у впровадженні системного моніторингу (75% опитаних) – експерти зазначили, що регулярний моніторинг соціального партнерства сприяв би підвищенню якості координації, ефективному розподілу ресурсів та посиленню прозорості спільних дій.

- Недостатність методичного забезпечення (83%) – більшість експертів акцентували на відсутності уніфікованих інструментів, індикаторів і алгоритмів збору, фіксації та аналізу інформації щодо міжвідомчої взаємодії.

- Брак кадрового ресурсу (67%) – значне навантаження на фахівців та обмежені людські ресурси були названі одним із чинників, що перешкоджає належному впровадженню процедур моніторингу.

- Низька мотивація до міжвідомчої звітності (50%) – деякі установи уникають обміну даними або участі в моніторингових ініціативах через побоювання втрати автономії, конкуренції за фінансування або репутаційні ризики.

- Відсутність цифрової інфраструктури (42%) – частина експертів вказала на технічні обмеження, зокрема нестачу інтегрованих баз даних і цифрових платформ для спільної аналітики.

Отримані результати свідчать про те, що ефективне впровадження моніторингу соціального партнерства потребує інституційної підтримки, системного методологічного та кадрового й технічного забезпечення. Подолання виявлених бар'єрів можливе за умови розроблення адаптованих інструментів моніторингу, інституціоналізації партнерських практик та

формування сталої культури соціального партнерства на рівні громад.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Моніторинг соціального партнерства установ соціальної сфери у підтримці сімей сьо є ключовим інструментом для забезпечення ефективності надання допомоги, уникнення дублювання послуг і формування стійких моделей взаємодії. У ході дослідження було встановлено, що ефективне партнерство між державними та недержавними організаціями потребує чітко сформульованих критеріїв оцінки, інструментів обміну інформацією, а також гнучкої системи управління, що дозволяє адаптуватися до викликів часу.

Використання комбінованих підходів до моніторингу (залучення зовнішніх експертів та формування внутрішніх координаційних структур) забезпечує баланс між професійною об'єктивністю та розумінням локального контексту. Адаптація бізнес-моделі Canvas до

моніторингу соціального партнерства довела свою доцільність у систематизації партнерських зв'язків, візуалізації ресурсів, оцінці результативності заходів і підвищенні прозорості в ухваленні рішень.

Практика територіальних громад Черкаського регіону демонструє, що наявність структурованої моделі моніторингу дозволяє більш ефективно координувати зусилля між соціальними службами, закладами освіти, правоохоронними органами, громадськими організаціями та благодійними фондами у наданні психологічної, правової, гуманітарної та іншої підтримки. Таким чином, формування стійкої системи партнерства та її моніторингу є необхідною умовою підвищення ефективності соціального супроводу сімей СЖО на рівні громади. Перспективним напрямом подальшого дослідження вбачаємо створення типових індикаторів для моніторингу, які можна застосовувати в інших громадах України.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ганзюк Т. Є. Соціальне партнерство як ресурс модернізації освітнього простору регіону. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 20, т. 1. С. 67–71. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2020.20-1.13> (дата звернення: 21.04.2025)
2. Денисенко М. П. Механізми реалізації соціального партнерства в освітньому просторі: сучасні виклики. *Інноваційна педагогіка*. 2021. Вип. 31, т. 1. С. 42–46.
3. Корнєшук В. М., Моціна І. О. Соціальне партнерство в освітній галузі: сучасний дискурс. *Молодий вчений*. 2020. № 5 (81). С. 122–126.
4. Моціна І. О. Міжсекторальне партнерство у підтримці сімей в умовах децентралізації: нові підходи. *Соціальна робота і сучасність*. 2022. № 1 (17). С. 45–51.
5. Піскурська Г. О. Соціальне партнерство у сфері освіти: європейські орієнтири. *Професійна освіта: педагогіка і психологія*. 2020. № 4. С. 98–104.
6. Порохова І. В., Розказова А. М. Залучення заінтересованих сторін: адаптація стандарту AA1000SES у соціальній роботі. *Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. Серія «Соціальна робота»*. 2021. № 2. С. 78–84.
7. Фурдуй С.І. Фандрейзинг у діяльності соціальних установ: досвід, проблеми, перспективи. *Соціальний захист*. 2019. № 3. С. 12–18.
8. Шинкарук В. Д., Горбаль І. Й., Мельник С. В. Соціальна робота: моніторинг та оцінка ефективності: нав. посіб. Чернівці : ЧНУ, 2021. 172 с.
9. Пеша І. В., Петрович Ж. В. Як організувати своє життя: побутові проблеми (Випускнику школи-інтернату для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування) Київ: УІСД, 2000. 87 с.
10. Капустін О. В. Формування партнерської взаємодії у соціальній роботі: соціально-філософський аналіз. *Гілея: науковий вісник*. 2020. Вип. 154 (№ 11). С. 95–99.

REFERENCES:

1. Hanzliuk, T.Ye. (2020). Sotsialne partnerstvo yak resurs modernizatsii osvitnoho prostoru rehionu [Social partnership as a resource for the modernization of the educational space of the region]. *Innovatsiina pedahohika*, 20(1), 67–71. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2020.20-1.13> (Date of access: 21.04.2025).
2. Denysenko, M.P. (2021). Mekhanizmy realizatsii sotsialnoho partnerstva v osvitnomu prostrori: suchasni vyklyky [Mechanisms of implementing social partnership in the educational space: current challenges]. *Innovatsiina pedahohika*, 31(1), 42–46.

3. Kornieshchuk, V.M., & Motsina, I.O. (2020). Sotsialne partnerstvo v osvithii haluzi: suchasnyi dyskurs [Social partnership in the educational sphere: modern discourse]. *Molodyi vchenskyi*, 5(81), 122–126.
4. Motsina, I.O. (2022). Mizhsektoralne partnerstvo u pidtrymci simei v umovakh detsentralizatsii: novi pidkhody [Intersectoral partnership in supporting families in the context of decentralization: new approaches]. *Sotsialna robota i suchasnist*, 1(17), 45–51.
5. Piskurska, H.O. (2020). Sotsialne partnerstvo u sferi osvity: yevropeyski oriyentyry [Social partnership in the education sector: European orientations]. *Profesijna osvita: pedahohika i psykholohiia*, 4, 98–104.
6. Porokhova, I.V., & Rozkazova, A.M. (2021). Zaluchennia zainteresovanykh storin: adaptatsiia standartu AA1000SES u sotsialnii roboty [Engagement of stakeholders: adaptation of the AA1000SES standard in social work]. *Naukovi zapysky Ternopils'koho Natsionalnoho Pedahohichnoho Universytetu im. V.Hnatiuka, Seriya "Sotsialna robota"*, 2, 78–84.
7. Furdyi, S.I. (2019). Fandreyzyng u diialnosti sotsialnykh ustanov: dosvid, problemy, perspektyvy [Fundraising in the activity of social institutions: experience, problems, prospects]. *Sotsialnyi zakhyst*, 3, 12–18.
8. Shinkaruk, V.D., Horbal, I.Y., & Melnyk, S.V. (2021). Sotsialna robota: monitorynh ta otsinka efektyvnosti: navch. posib. [Social work: monitoring and evaluation of effectiveness: tutorial]. Chernivtsi: ChNU, 172 p.
9. Piesha, I.V., & Petrochko, Zh.V. (2000). Yak orhanizuvaty soie zhyttia: pobutovi problemy (Vypuskyku shkoly-internatu dlia dytei-syrit ta dytei, pozbavlenykh batkivs'koho pikluvanntia) [How to organize your life: domestic problems (for graduates of boarding schools for orphans and children deprived of parental care)]. Kyiv: UISD, 87 p.
10. Kapustin, O.V. (2020). Formuvannia partners'koi vzaemodii u sotsial'nii roboty: sotsial'no-filosofskyi analiz [Formation of partnership interaction in social work: socio-philosophical analysis]. Hilea: Naukovi Vistnyky, 154(11), 95–99.